

תלמודו בידו

דף לא עמוד א

א באלו אופנים גט פסול מדרבנן, ואם נשאת בו הולד כשר ?

ב נפל הבית עליו ועל אשתו שהיא בת אחיו, ואין ידוע מי מהם מת ראשון, מה דין צרתה ומדוע ?

ג ראובן נשוי לבת אחיו ולאשה אחרת, וזרק גט לבת אחיו ברשות הרבים, אחד מעיד שנפל קרוב לו, ואחד מעיד שנפל קרוב לה, מה דין צרתה ?

ד באופן הנ"ל, מה הדין אם שנים מעידים שהגט קרוב לו, ושנים מעידים שהגט קרוב לה ?

ה תרי ותרי, האם זהו ספק דאורייתא או ספק דרבנן ?

א 1. כתב לה גט בכתב ידו, ואין עליו חתימת עדים.
2. גט שאין כתוב בו זמן כתיבתו. 3. גט [שלא בכתב יד הבעל] שיש בו עד אחד.

ב מן התורה: אינה צריכה חליצה, משום שהיא בחזקת צרת ערוה המותרת לשוק. מדרבנן: חולצת [שמה האשה מתה תחילה], ואינה מתייבמת [שמה הבעל מת תחילה]. ולא חששו שמה יבא אף לייבמה: 1. כי במפולת שאינה שכיחה לא גזרו. 2. ברור לכל שהחליצה מספק, שאין חכמים נביאים לדעת מי מת קודם.

ג רבה: מותרת לשוק, משום שהיא בחזקת צרת ערוה המותרת לשוק [כשימות בעלה]. ואינה חולצת מספק [שמה הגט היה קרוב לה], שלא יטעו שמותרת אף לייבום. אביי: חולצת מדרבנן, ואינה מתייבמת [ואין חוששים שאם תחלוץ אף תתייבם].

ד רבה: זהו ספק דאורייתא וחולצת, ואין מעמידים אותה על חזקתה [וחזקת היתר לשוק משום צרת ערוה], שהרי שני עדים סותרים את החזקה. אביי ורבה: מן התורה מותרת משום החזקה, אך מדרבנן צריכה חליצה.

ה רבה ורב יוסף: ספק דאורייתא, ואין מעמידים על החזקה. אביי, רבא ורב אשי: ספק דרבנן, ויש להעמיד על החזקה. כגון שמכר נכסים, ושנים מעידים שמכרם בעודו בריא, ושנים מעידים שמכרם כשהיה שוטה ואין מכירתו קיימת, יש להעמיד את הקרקע בחזקתה.